

روش و چگونگی تهیه مقالات برای همایش ملی دانشجویی مهندسی صنایع

نام و نام خانوادگی نویسنده اول^۱، نام و نام خانوادگی نویسنده دوم^۲، نام و نام خانوادگی نویسنده سوم^۳

^۱محل نویسنده اول، آدرس پست الکترونیک نویسنده اول

^۲محل نویسنده دوم، آدرس پست الکترونیک نویسنده دوم

^۳محل نویسنده سوم، آدرس پست الکترونیک نویسنده سوم

چکیده

در متن چکیده از ذکر مقدمات و کلیات خودداری شود و مستقیماً به مسأله مورد مطالعه و اهداف آن، اساس کار و میزان موفقیت این مطالعه با استناد به نتایج کار به طور مختصر اشاره شود. در چکیده از ذکر جزئیات کار، شکلها، جدولها، فرمولها، و مراجع پرهیز کنید. چکیده حداکثر شامل ۱۵۰ کلمه بوده با قلم نازنین اندازه ۱۰ برای نوشتار فارسی و با قلم Times New Roman با اندازه ۹ و برای لغات انگلیسی نوشته شود.

واژه های کلیدی: حداکثر ۸ واژه، مجزا شده با ویرگول، با قلم نازنین اندازه ۱۰.

۱. مقدمه

متن مقاله با قلم نازنین اندازه ۱۱ و قلم Times New Roman با اندازه ۱۰ برای لغات انگلیسی نوشته شود. عنوان بخشها باید با قلم نازنین اندازه ۱۲ و پررنگ و شماره گذاری شده با شروع از شماره ۱ و با تورفتگی از ابتدای خط و فضای سفید 0.63 سانتی متر با بخش بالایی نوشته شود. کل متن باید به صورت تک فاصله و از دو طرف تراز با قلم نازنین اندازه ۱۱ نوشته شود..

۲. طول مقاله

مقالات باید در اندازه صفحه A4 چاپ شده باشند. با توجه به محدودیت در چاپ مقالات، تعداد صفحات مجاز برای مقالات حداکثر ۱۰ صفحه میباشد. این تعداد صفحات با در نظرگیری تمامی شکلها، جداول و مراجع مقاله می باشد. مقالات باید به صورت Word همراه با فایل PDF تهیه و ارسال شود، مسئولیت قابل نمایش بودن PDF تهیه شده، بر روی مرورگرهای معمول همچون Acrobat Reader مستقیماً برعهده نویسنده مقاله است. لذا قبل از ارسال مقاله، از نمایش صحیح مقاله و فرمول های آن، بر روی Acrobat Reader موجود بر کامپیوتری دیگر اطمینان حاصل نمایید. برای این منظور، حتما در هنگام تولید PDF، قلم بکاررفته را بصورت تعبیه شده (Embedded Font) استفاده نمایید. نویسندگان محترم مقالات باید توجه داشته باشند، کنفرانس از پذیرش مقالاتی که خارج از این چارچوب تهیه شده باشند، معذور است. در هر بخش یا زیربخش در صورت وجود چند بند (پاراگراف) دقت شود که جملات هر بند زنجیروار به هم مربوط باشند و یک موضوع را دنبال کنند.

۳. حاشیه ها

حاشیه بالا و پایین صفحه باید 2.9 سانتی متر . حاشیه چپ و راست 1.9 سانتی متر باشد. این حاشیه برای تمام صفحات شامل صفحه اول نیز اعمال می گردد.

متن باید در یک ستون تنظیم شود.

۴. عنوان بخشها

عنوان بخشها باید با قلم نازنین اندازه ۱۲ و پررنگ و شماره گذاری شده با شروع از ۱ و با تورفتگی از ابتدای خط و فاصله ۶ نقطه با بخش بالایی نوشته شود.

۱. عنوان زیربخشها

عنوان زیربخشها باید با قلم نازنین اندازه ۱۲ و پررنگ و شماره گذاری شده بصورت زیر بخش (مانند ۱-۱) و با تورفتگی از ابتدای خط و فاصله ۶ نقطه با بخش بالایی نوشته شود. (در صورتیکه زیربخش بلافاصله بعد از بخش اصلی شروع شد این فاصله ۶ نقطه لازم نیست).

۵. جدولها و شکلها

هر جدول یا شکل باید دارای شماره و عنوان و توضیح باشد که با قلم نازنین پررنگ و اندازه ۱۰ نوشته شود. عنوان جداول بصورت وسط چین در بالای جدول و عنوان شکلها بصورت وسط چین در زیر شکل نوشته شود. ذکر واحد کمیتها در جدول و شکل الزامی است. در متن مقاله باید به همه جداول یا شکلها ارجاع داده شود.

۶. فرمولها

برای نوشتن فرمولها و عبارات ریاضی بهتر است از ابزار Equation Editor استفاده شود. برای هر فرمول باید یک شماره در نظر گرفته شود. این شماره را در داخل یک جفت هلالین و بصورت راست چین قرار دهید. تمام متغیرها، پارامترها، و نمادهای یک عبارت ریاضی باید توضیح داده شوند. اگر قبل از نوشتن فرمول این کار انجام نشده است، باید بلافاصله پس از فرمول این توضیحات بیان شوند. مانند:

$$\Pi_X(x) = 1 - \int_0^x f(\xi) d\xi$$

(که در آن چگالی f تخمینی و تابع Π_X توزیع امکان است. اگر تعداد متغیرها و پارامترها برای تعریف در ادامه متن زیاد است؛ از فهرست علائم در بخش ضمایم استفاده و یا بصورت فهرست در زیر رابطه تعریف شود.

۷. قواعد نوشتاری

شیوایی و رسایی نوشتار در گرو ساده نویسی است. بهتر است تلاش شود از جملات رسا، گویا و در حد امکان کوتاه استفاده شود. جداسازی اجزای مختلف متن یک بخش با استفاده از پاراگراف بندی نیز کمک زیادی به روانی و سادگی فهم مطلب می کند. بند (پاراگراف های طولانی نیز مانند جملات طولانی می توانند خسته کننده بوده، خواننده را سردرگم کنند. یک بند نمی تواند بیش از ۱۰ تا ۱۵ سطر از یک ستون را به خود اختصاص دهد.

تا جای ممکن از بکارگیری کلمات می باشد»، «گردید»، «بوده باشد» و مانند آنها که تکلف اور یا غلط مصطلح و یا غیر شیوا هستند، اجتناب شود. کلمات روان و ساده مانند «است» و «شد» می توانند اغلب مفاهیم را براحتی منتقل کنند. استفاده از کلمات دشوار و غیر معمول چنانچه دلیل توجیهی روشنی وجود نداشته باشد، موجب پیچیده شدن و ایجاد اشکال در فهم خواننده خواهد بود.

در حد امکان سعی شود برای کلمات غیرفارسی از معادل فارسی استفاده شود، به ویژه در مواردی که معادل فارسی مصطلح و مفهوم است. برای مثال استفاده از ترکیب «لذا» به جای «پس»، «برای همین» یا «به همین دلیل» توجیهی ندارد. همین طور، کلمه «جهت» که معنای آن «سمت» است، نمی تواند جایگزین خوبی برای کلمه روانی مثل «برای» باشد.

برای لغات فنی نیز تا آنجا که ممکن است همین الگو پیاده شود. بدون تردید کلمه «پردازش» زیباتر از «پروسس» و معادل فارسی «ریزپردازنده» مناسب تر از «میکروپروسسور» است. در این گونه موارد چنانچه احتمال عدم آشنایی خواننده با معادل فارسی وجود داشته یا اصطلاح غیرفارسی معمول تر است، لازم است در اولین کاربرد کلمه فارسی منشأ غیرفارسی آن بصورت آخرنویس و یا اگر تعداد این موارد اندک است، داخل هلالین (پرانتز) و در مقابل آن کلمه آورده شود.

اگر ناچار باید کلمات انگلیسی در لابلای جملات گنجانده شوند، فاصله کافی بین آنها و کلمات فارسی در نظر گرفته شود. چنانچه در مقاله از مختصر نویسی (Abbreviation) استفاده شود، لازم است در اولین استفاده تفصیل آن خلاصه نویسی بصورت آخرنویس آورده شود. چنانچه مختصر نویسی در چکیده آورده می شود، تعریف آن باید در همان چکیده و بدون فاصله ذکر شود. در هیچ مورد از زیرنویس استفاده نشود.

۱. علامت گذاری

در کاربرد هلالین (پرانتز) باید توجه شود که عبارت داخل آن برای توضیحی است که از اجزای جمله محسوب نشده، در صورت حذف خللی به آن وارد نمی شود. در مقابل، گیومه برای برجسته کردن جزئی از جمله بکار میرود.

هلالین و قلابها [Brackets]، ابروها {Accolades} و گیومه‌ها «Quotations» باید به کلمات داخل خود متصل بوده و از کلمات قبل و بعد از بیرون آن به اندازه یک حرف فاصله داشته باشند.

خطوط تیره (Hyphen) همواره از کلمات قبل و بعد خود یک حرف فاصله داشته باشند، مگر آنکه قبل یا بعد آنها عدد باشد که باید به آن بچسبند.

دقت شود که تمام نقاط آخر جملات، دونقطه، ویرگول (کاما) و ویرگول نقطه باید به کلمه قبل از خود بچسبند و از کلمه بعدی فقط یک حرف فاصله بگیرند. ویرگول می تواند اجزای یک جمله را در جایی که نیاز به مکث هست، از هم جدا کند؛ حال آنکه ویرگول نقطه برای جداسازی دوجمله که با هم ارتباط معنایی دارند، بکار میرود.

در جایی که نیاز به یک حرف فاصله خالی بین کلمات وجود ندارد، از آن استفاده نشود؛ مگر آنکه کلمات درهم روند و خوانایی جمله یا عبارت کاهش یابد؛ مانند وقتی که دو حرف یکسان از انتهای یک کلمه و ابتدای کلمه بعدی به دنبال هم قرار می گیرند، مثل: «با استفاده»

های غیر ملفوظ یا حرف «ن»، بویژه وقتی تتابع اضافات ضروری است، استفاده برای افزایش خوانایی متن، در صورت لزوم، از علامت کسره و حرف «ی» بعداز شود.

۲. املا

درستی نوشتار براساس قواعد املا فارسی ضروری است. در اینجا به عنوان مواردی که اشتباه در آن زیاد اتفاق می افتد، به چند مورد اشاره می شود. لازم است با مراجعه به کتاب های موجود در این زمینه، به این موضوع دقت کافی مبذول شود.

در افعال مضارع و ماضی استمراری که با «می» شروع می شوند، دقت شود که در عین جدانوشتن، از جزء دیگر فعل جدا نیفتد. برای این منظور باید از «فاصله متصل» که چند نوع مختلف دارد، استفاده شود. همین طور، در نوشتن «ها»ی جمع، آن را از کلمه جمع بسته شده جدا مینویسیم؛ مگر در کلمات فارسی تک هجایی که از شیوه متصل نویسی استفاده میشود.

بهبتر است همواره حرف اضافه «به» از کلمه بعدی خود جدا نوشته شود، مگر آنکه این حرف جزء یک فعل یا صفت یا قید باشد؛ مانند: «بکار بستن»، «بجا» و «بندرت». در نوشتن سایر کلمات مرکب فارسی نیز، اگر کلمه در مفهوم واحد بکار می رود، اتصال، و اگر هر جزء آن هنوز با جزء مفهوم متناظر است، جدانویسی بوسیله فاصله متصل رعایت شود؛ مانند: «گفتگو»، «میرود» و «کف ساز».

کلمات فارسی یا لاتین نباید با قواعد عربی جمع بسته شوند؛ پس «پیشنهادها» صحیح و «پیشنهادات» اشتباه است.

در مورد کلمات حاوی همزه قواعدی وجود دارد که در این مقاله نمی گنجد، اما برای نمونه به املائی کلمات «مساله»، «رئییسی»، «مسؤول» و «منشأ» دقت شود. همچنین، همزه در انتهای کلماتی که به الف ختم می شوند، نوشته نمی شود و در صورت اضافه شدن به کلمه بعدی از «ی» استفاده میشود: «الفا شده»، «بالایی» و «اجرای برنامه».

۳. شماره گذاری و ارجاع

کلید جدول، شکلها و روابط ریاضی باید با استفاده از ابزار Insert | Reference | caption شماره گذاری شوند. استفاده از این ابزار امکان آن را برای کاربر ایجاد می کند که در صورت جابجا شدن هر یک از این موارد، نیازی به تصحیح شماره گذاری ها نباشد، چراکه نرم افزار بطور خودکار این کار را انجام می دهد. همچنین ارجاع به شماره گذاری هایی که به روش مزبور انجام شده باشد، به سادگی و با استفاده از ابزار Cross reference | Insert | Reference میسر است.

برچسب های لازم برای این نحوه شماره گذاری و ارجاع در الگوی حاضر (همین فایل) پیش بینی شده اند. مؤلفان میتوانند با استفاده از Copy | Paste این برچسب ها بطور مکرر بکار بگیرند. کلید F9 برای به روز کردن شماره گذاری ها و ارجاعات به آنها بکار میرود. هرگز نباید یک شکل یا جدول پیش از معرفی آن، در متن ظاهر شود.

ارجاع به روابط ریاضی همواره باید بعد از درج خود آن روابط در متن صورت گیرد. برای ارجاع به روابط ریاضی تنها از شماره آنها در داخل هلالین استفاده شود؛ مانند (۱)، و از عباراتی مانند «رابطه (۱)» یا «معادله (۱)» استفاده نشود؛ مگر آنکه جمله ای با ارجاع به یک رابطه ریاضی آغاز شود، با تأکید بر معادله بودن آن مورد نظر باشد.

در ارجاع به بخشهای مختلف مقاله باز هم باید از ابزار Insert | Reference | Cross - reference | Numbered - item استفاده شود. برای این منظور از علامتی مانند: بخش [۱-۲-§] و یا نام بخش استفاده شود.

برای ارجاع به مراجع نیز تنها از شماره آنها در داخل دو قلاب استفاده شود [۱] و نیازی به ذکر «مرجع [۱]» نیست، مگر آنکه جمله ای با همین عبارت آغاز شود: «در مرجع [۱]...». برای ارجاع به چند مرجع، آنها را پشت سرهم آورده یا با ویرگول جدا کنید: [۱] [۲] یا [۱]، [۲]، یا برای تعداد زیادتر خط فاصله بکار ببرید: [۱] [۲]. مراجعی که در انتهای جمله می آیند، قبل از نقطه قرار گیرند.

شماره گذاری برای دسته بندیها، الگوریتم ها و سایر تقسیم بندی های عادی داخل متن می تواند با اعداد با حروف دلخواه، به نحوی که تداخلی پیش نیاید، انجام شود.

۸. نتیجه گیری

وجود بخش جمع بندی با نتیجه گیری پس از متن اصلی مقاله الزامی است.

۹. تقدیر و تشکر

بخش تقدیر و تشکر به طور مختصر و در یک بند تنظیم شود. تهیه کننده این شیوه نامه پیشاپیش از اساتید و مؤلفان محترم که در راستای ارتقای کیفی پانزدهمین همایش ملی دانشجویی مهندسی صنایع یاری می کنند، سپاسگزاری می نماید.

۱۰. مراجع

بخش مراجع در انتهای مقاله قرار می گیرد و عنوان آن دارای شماره باشد. در نوشتن مراجع ابتدا مراجع فارسی و بعد مراجع انگلیسی را ذکر کنید و آنها را به ترتیب حروف الفباء نام خانوادگی نویسنده اول ذکر نمایید. در مقاله باید به همه مراجع اشاره شود. مشخصات هر مرجع به صورت کامل و در قالب استاندارد زیر ذکر شوند. مراجع فارسی با قلم نازنین نازک اندازه ۱۰ و مراجع انگلیسی با قلم Times New Roman اندازه ۹ ذکر شوند.

[۱] نام خانوادگی، نام نویسندگان یا نام موسسه ای که نقش نویسنده را دارد، عنوان کامل کتاب، نام خانوادگی، نام مترجمان با قید کلمه ترجمه، نام خانوادگی، نام ویراستار با قید کلمه ویراسته، شماره جلد، شماره ویرایش، محل نشر، نام ناشر، تاریخ انتشار

[۲] نام خانوادگی، نام نویسندگان، عنوان پایان نامه، درجه ای که پایان نامه برای دریافت آن نوشته شده است، نام دانشگاه، محل دانشگاه، شماره صفحه ها، تاریخ انتشار

[۳] نام خانوادگی، نام نویسندگان، عنوان مقاله، نام مجله یا کنفرانس، شماره دوره یا مجله، شماره صفحه ها، محل چاپ مجله یا برگزاری کنفرانس، تاریخ انتشار

[4] Y. j., Lai, and C. L., Hwang, (1992), Fuzzy mathematical programming methods and applications, Springer, Berlin

[5] N., Mahdavi-Amiri, and S. H., Nasser, (2007). Duality results and a dual simplex method for linear programming problems

with trapezoidal fuzzy variables, Fuzzy Sets and Systems 158, 1961-1978.